

Имомлари иттифоқ қилган ҳадислар / Олти саҳиҳ имомлари иттифоқ қилган ҳадислар / 367-ҳадис

367 - عَنْ رَافِعٍ بْنِ حَدِيجٍ، قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنَّا لَأُفُوْعُ الْعَدُوْعَ عَدًا، وَلَيَسْتُ مَعَنَا مُدَّى،
قَالَ صَلَى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «أَعْجَلٌ - أَوْ أَرِزِي - مَا أَنْهَرَ الدَّمَ، وَكُرِّ اسْمُ اللَّهِ، فَكُلْنَ، لَيْسَ السِّنَّ،
وَالظُّفُرُ، وَسَاحِدٌ ثُلَّ، أَمَّا السِّنُّ فَعَظِيمٌ، وَأَمَّا الظُّفُرُ فَمُدَى الْحَبْشَةِ»، قَالَ: وَأَصَبْنَا تَهْبَتِ إِبْلِ وَغَنِمِ،
فَنَدَّ مِنْهَا بَعِيرٌ، فَرَمَاهُ رَجُلٌ بِسَهْمٍ فَحَبَسَهُ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «إِنَّ هَذِهِ الْأَبْلِ
أَوَابَدَ كَأَوَابَدَ الْوَحْشِ، فَإِذَا غَلَبْتُمْ مِنْهَا شَيْءً فَاصْنَعُوا بِهِ هَكَّدًا».

[خ 2488، م 1491، ت 2821، س 4297، د 3137]

Рофеъ ибн Хадиж розияллоху анхудан ривоят қилинади.

«Эй Аллоҳнинг Расули, эртага душманга дуч келадиган бўлиб турибмиз. Ёнимизда пичоқ бўлмай қолади», дедим. У зот: **«Тезлат [ёки тезроқ бўғизла]. Қони оқизилган, Аллоҳнинг исми зикр қилинган нарсани еявер. Аммо тиш ва тирноқ (билин сўйилгани) бўлмайди. Сенга айтсам, тиш суяқдир, тирноқ эса ҳабашларнинг тифидир»**, дедилар.

Сўнг ўлжага тuya ва қўйларни қўлга киритдик. Уларнинг ичидан бир тuya қочиб кетган эди, бир киши ўқ отиб, уни тўхтатди. Шунда Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам: **«Ёввойи ҳайвонларнинг асови (бўлгани) каби, бу туяларнинг ҳам асовлари бор. Улардан бирортаси сиздан устун келса, мана шундай қилинглар»**, дедилар».

Ином Бухорий, Муслим, Термизий, Насаий, Абу Довуд ва Ибн Можса ривоят қилишган.

Изоҳ: Рофеъ ибн Хадижнинг гапини «Биз шу кунларда душман билан жанг қиласиз, бунинг учун қуролларимиз ўткир бўлиши керак. Уларни ҳайвон сўйишга ишлата олмаймиз. Лекин ёнимизда қассоб пичоқ ҳам йўқ» деб тушуниш керак. Ҳадиснинг давомида бу икки восита билан ҳайвон сўйиш ножоизлигининг сабаби айтилмоқда. Ўша вактда ҳайвонни бирор

жониворнинг тиши ёки тирноғи билан сўйиш одати бўлган. Ҳар иккиси ҳам жонлиқни шариатда талаб қилингандек сўйишга ярамайди, ҳайвонни азоблайди. Қолаверса, суяқ жинларнинг таомидир, у билан жонлиқ сўйилса, нажосат тегади. Тирноқ билан сўйиш эса ғайримуслим халқларнинг одатидир.

Манба: hadis.islom.uz

